

Obiectul

Cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare — Tribunale di Bergamo — Interpretarea articolului 11 alineatul (2) din Directiva 87/102/CEE a Consiliului din 22 decembrie 1986 de apropiere a actelor cu putere de lege și a actelor administrative ale statelor membre privind creditul de consum (JO L 42, p. 48, Ediție specială, 15/vol. 1, p. 252) — Credit de consum — Dreptul consumatorului de a introduce o acțiune împotriva creditorului în cazul neexecutării contractului de vânzare având ca obiect bunuri finanțate prin credit

Dispozitivul

Articolul 11 alineatul (2) din Directiva 87/102/CEE a Consiliului din 22 decembrie 1986 de apropiere a actelor cu putere de lege și a actelor administrative ale statelor membre privind creditul de consum trebuie interpretat în sensul că, într-o situație precum cea din acțiunea principală, existența unui contract între creditor și furnizor, în temeiul căruia un împrumut este acordat exclusiv de către acest creditor clienților furnizorului, nu constituie o condiție necesară pentru exercitarea dreptului acestor clienți de a acționa împotriva respectivului creditor, în cazul neexecutării obligațiilor care revin furnizorului menționat, pentru a obține rezoluțiunea contractului de împrumut și restituirea subsecventă a sumelor plătite instituției de finanțare.

(¹) JO C 37, 9.2.2008.

Hotărârea Curții (Camera a treia) din 2 aprilie 2009 (cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare formulată de Korkein hallinto-oikeus — Finlanda) — procedură inițiată de A

(Cauza C-523/07) (¹)

[Cooperare judiciară în materie civilă — Competența, recunoașterea și executarea hotărârilor judecătorești în materie matrimonială și în materia răspunderii părintești — Regulamentul (CE) nr. 2201/2003 — Domeniu de aplicare material — Noțiunea „materii civile” — Hotărâre judecătorească privind luarea în îngrijire și plasarea unor copii în afara familiei — Reședință obișnuită a copilului — Măsuri asigurătorii — Competență]

(2009/C 141/22)

Limba de procedură: finlandeza

Instanța de trimitere

Korkein hallinto-oikeus

Părțile din acțiunea principală

Reclamant: A

Obiectul

Cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare — Korkein hallinto-oikeus — Interpretarea articolului 1 alineatul (2) litera

(d), a articolului 8 alineatul (1), a articolului 13 alineatul (1) și a articolului 20 alineatul (1) din Regulamentul (CE) nr. 2201/2003 al Consiliului din 27 noiembrie 2003 privind competența, recunoașterea și executarea hotărârilor judecătorești în materie matrimonială și în materia răspunderii părintești, de abrogare a Regulamentului (CE) nr. 1347/2000 (JO L 338, p. 1, Ediție specială, 19/vol. 6, p. 183) — Executarea unei hotărâri judecătorești unice referitoare la luarea în îngrijire imediată și la plasarea unui copil în afara familiei, adoptată în cadrul măsurilor de drept public privind protecția copilului — Situația unui copil care are reședința permanentă într-un stat membru, dar stă într-un alt stat membru, fără a avea o locuință stabilă

Dispozitivul

- 1) Articolul 1 alineatul (1) din Regulamentul (CE) nr. 2201/2003 al Consiliului din 27 noiembrie 2003 privind competența, recunoașterea și executarea hotărârilor judecătorești în materie matrimonială și în materia răspunderii părintești, de abrogare a Regulamentului (CE) nr. 1347/2000, trebuie să fie interpretat în sensul că este inclusă în noțiunea „materii civile”, în înțelesul acestei dispoziții, o hotărâre judecătorească prin care se dispune luarea în îngrijire imediată și plasarea unui copil în afara familiei de origine, atunci când această hotărâre a fost pronunțată în conformitate cu normele de drept public privind protecția copilului.
- 2) Noțiunea „reședință obișnuită”, în temeiul articolului 8 alineatul (1) din Regulamentul nr. 2201/2003, trebuie să fie interpretată în sensul că această reședință corespunde locului care exprimă o anumită integrare a copilului într-un mediu social și familial. În acest scop, trebuie mai ales să fie luate în considerare durata, regularitatea, condițiile și motivele sejurului pe teritoriul unui stat membru și ale mutării familiei în acest stat, cetățenia copilului, locul și condițiile de școlarizare, cunoștințele lingvistice, precum și raporturile de familie și sociale întreținute de copil în statul respectiv. Este de competența instanței naționale să determine reședința obișnuită a copilului, ținând cont de ansamblul împrejurărilor de fapt specifice fiecărui caz în parte.
- 3) O măsură asigurătorie, precum luarea în îngrijire a unor copii, poate fi hotărâtă de o instanță națională în temeiul articolului 20 din Regulamentul nr. 2201/2003 dacă sunt îndeplinite următoarele condiții:

— această măsură trebuie să fie urgentă;

— aceasta trebuie să fie luată în privința unor persoane prezente în statul membru în cauză și

— măsura trebuie să fie de natură provizorie.

Punerea în aplicare a măsurii respective, precum și caracterul obligatoriu al acesteia sunt stabilite potrivit dreptului național. După punerea în aplicare a măsurii asigurătorii, instanța națională nu este obligată să trimită cauza instanței competente din alt stat membru. Totuși, în măsura în care protecția interesului superior al copilului o impune, instanța națională care a pus în aplicare măsuri provizorii sau asigurătorii trebuie să informeze cu privire la acestea, direct sau prin intermediul autorității centrale desemnate potrivit articolului 53 din Regulamentul nr. 2201/2003, instanța judecătorească competentă din alt stat membru.

4) În cazul în care instanța judecătorească dintr-un stat membru nu are nicio competență, aceasta trebuie să se declare necompetentă din oficiu, fără a fi obligată să trimită cauza unei alte instanțe. Totuși, în măsura în care protecția interesului superior al copilului o impune, instanța națională care s-a declarat necompetentă din oficiu trebuie să informeze cu privire la acest lucru, direct sau prin intermediul autorității centrale desemnate potrivit articolului 53 din Regulamentul nr. 2201/2003, instanța judecătorească competentă din alt stat membru.

(¹) JO C 22, 26.1.2008.

Hotărârea Curții (Camera a patra) din 23 aprilie 2009 (cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare formulată de Oberster Gerichtshof — Austria) — Falco Privatstiftung, Thomas Rabitsch/Gisela Weller-Lindhorst

(Cauza C-533/07) (¹)

[Competența judiciară, recunoașterea și executarea hotărârilor în materie civilă și comercială — Regulamentul (CE) nr. 44/2001 — Competențe speciale — Articolul 5 punctul 1 litera (a) și litera (b) a doua liniuță — Noțiunea «prestare de servicii» — Cesiune de drepturi de proprietate intelectuală]

(2009/C 141/23)

Limba de procedură: germana

Instanța de trimitere

Oberster Gerichtshof

Părțile din acțiunea principală

Reclamant: Falco Privatstiftung, Thomas Rabitsch

Pârâtă: Gisela Weller-Lindhorst

Obiectul

Cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare — Oberster Gerichtshof — Interpretarea articolului 5 punctul 1 din Regulamentul (CE) nr. 44/2001 al Consiliului din 22 decembrie 2000 privind competența judiciară, recunoașterea și executarea hotărârilor în materie civilă și comercială (JO L 12, p. 1, Ediție specială, 19, vol. 3, p. 74) — Noțiunile „prestare de servicii” și „loc în care ar fi trebuit să fie prestate serviciile” — Competența judiciară de a soluționa un litigiu privind plata redevențelor pentru o licență de exploatare a unei opere muzicale

Dispozitivul

1) Articolul 5 punctul 1 litera (b) a doua liniuță din Regulamentul (CE) nr. 44/2001 al Consiliului din 22 decembrie 2000 privind competența judiciară, recunoașterea și executarea hotărârilor în materie civilă și comercială trebuie interpretat în sensul că un contract prin care titularul unui drept de proprietate intelectuală

acordă celeilalte părți contractante dreptul de a-l exploata în schimbul plății unei remunerații nu este un contract de prestare de servicii, în sensul acestei dispoziții.

2) Pentru a determina, în temeiul articolului 5 punctul 1 litera (a) din Regulamentul nr. 44/2001, instanța competentă să se pronunțe cu privire la o cerere de plată a remunerației datorate în temeiul unui contract prin care titularul unui drept de proprietate intelectuală acordă celeilalte părți contractante dreptul de a-l exploata, trebuie să se țină seama în continuare de principiile care decurg din jurisprudența Curții cu privire la articolul 5 punctul 1 din Convenția din 27 septembrie 1968 privind competența judiciară și executarea hotărârilor în materie civilă și comercială, astfel cum a fost modificată prin Convenția din 26 mai 1989 privind aderarea Regatului Spaniei și a Republicii Portugalia.

(¹) JO C 37, 9.2.2008.

Hotărârea Curții (Camera a treia) din 23 aprilie 2009 (cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare formulată de Wojewódzki Sąd Administracyjny we Wrocławiu — Republica Polonă) — Uwe Rüffler/Dyrektor Izby Skarbowej we Wrocławiu Ośrodek Zamiejscowy w Wałbrzychu

(Cauza C-544/07) (¹)

(Articolul 18 CE — Legislație în materia impozitului pe venit — Reducerea impozitului pe venit în funcție de cotizațiile la asigurarea de sănătate plătite în statul membru de impozitare — Refuzul unei reduceri în funcție de cotizațiile plătite în alte state membre)

(2009/C 141/24)

Limba de procedură: poloneza

Instanța de trimitere

Wojewódzki Sąd Administracyjny we Wrocławiu

Părțile din acțiunea principală

Reclamant: Uwe Rüffler

Pârât: Dyrektor Izby Skarbowej we Wrocławiu Ośrodek Zamiejscowy w Wałbrzychu

Obiectul

Cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare — Wojewódzki Sąd Administracyjny we Wrocławiu (Polonia) — Interpretarea articolului 12 primul paragraf și a articolului 39 alineatele (1) și (2) CE — Legislație națională în materie de impozit pe venit care limitează deducerea cotizațiilor la asigurările de sănătate din impozitul la cotizațiile plătite în statul membru